

- for det første, at proceduren i henhold til denne forordnings artikel 84a, stk. 3, ufortøvet er blevet indledt, og den kompetente institution i udstedelsesmedlemsstaten er blevet sat i stand til at foretage en fornyet undersøgelse af, om attesterne er udstedt på et korrekt grundlag, i lyset af konkrete oplysninger fremlagt af den kompetente institution i værtsmedlemsstaten, som giver anledning til at tro, at de er blevet opnået eller gjort gældende ved svig, og
 - for det andet, at den kompetente institution i udstedelsesmedlemsstaten har undladt at foretage en sådan fornyet undersøgelse og at tage stilling til disse oplysninger inden for en rimelig frist, eventuelt ved at annullere eller trække de omhandlede attester tilbage.
- 2) Artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 574/72, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 647/2005, og princippet om EU-rettens forrang skal fortolkes således, at de i en situation, hvor en arbejdsgiver i værtsmedlemsstaten er blevet dømt i en straffesag på grundlag af en endelig konstatering af svig, som er foretaget i strid med EU-retten, er til hinder for, at en civil domstol i denne medlemsstat, som er bundet af et princip i national ret om den strafferetlige afgørelses materielle retskraft i forhold til den civile retlige afgørelse, alene som følge af straffedommen tilpligter denne arbejdsgiver at betale erstatning til de arbejdstagere eller et pensionsinstitut i samme medlemsstat, som er ofre for denne svig.

(¹) EUT C 283 af 28.8.2017.
EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, Kommissionen mod Ungarn og Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Forenede sager C-715/17, C-718/17 og C-719/17) (¹)

(Traktatbrud – afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601 – afgørelsernes artikel 5, stk. 2 og 4-11 – midlertidige foranstaltninger til fordel for Den Helleniske Republik og Den Italienske Republik på området international beskyttelse – nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere til visse medlemsstaters område – flytning af disse statsborgere til de andre medlemsstaters område – flytningsprocedure – medlemsstaternes forpligtelse til med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned at meddele, hvor mange ansøgere om international beskyttelse der hurtigt kan flyttes til deres område – efterfølgende forpligtelser, der fører til en faktisk flytning – medlemsstaternes interesser knyttet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden – en medlemsstats mulighed for at påberåbe sig artikel 72 TEUF med henblik på ikke at anvende EU-retsakter af bindende karakter)

(2020/C 222/03)

Processprog: tjekkisk, ungarsk og polsk

Parter

(Sag C-715/17)

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved E. Borawska-Kędzierska og B. Majczyna, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for Republikken Polen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš og A. Brabcová, som befuldmægtigede) og Ungarn (ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget)

(Sag C-718/17)

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for Ungarn: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš og A. Brabcová, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved E. Borawska-Kędzierska og B. Majczyna, som befuldmægtigede)

(Sag C-719/17)

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš og A. Brabcová, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for Den Tjekkiske Republik: Ungarn (ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget) og Republikken Polen (ved E. Borawska-Kędzierska og B. Majczyna, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Sagerne C-715/17, C-718/17 og C-719/17 forenes med henblik på dommen.
- 2) Republikken Polen har, idet den ikke med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned gav meddelelse om et passende antal ansøgere om international beskyttelse, der hurtigt kunne flyttes til dens område, siden den 16. marts 2016 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse og i henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse samt følgelig sine efterfølgende flytningsforpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 4-11, i begge disse afgørelser.
- 3) Ungarn har, idet denne medlemsstat ikke med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned gav meddelelse om et passende antal ansøgere om international beskyttelse, der hurtigt kunne flyttes til dens område, siden den 25. december 2015 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i afgørelse 2015/1601 og følgelig sine efterfølgende flytningsforpligtelser i henhold til denne afgørelses artikel 5, stk. 4-11.
- 4) Den Tjekkiske Republik har, idet den ikke med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned gav meddelelse om et passende antal ansøgere om international beskyttelse, der hurtigt kunne flyttes til dens område, siden den 13. august 2016 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i afgørelse 2015/1523 og artikel 5, stk. 2, i afgørelse 2015/1601 samt følgelig sine efterfølgende flytningsforpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 4-11, i begge disse afgørelser.
- 5) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger i sagerne C-715/17, C-718/17 og C-719/17 og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i sag C-715/17.
- 6) Ungarn bærer sine egne omkostninger i sagerne C-715/17, C-718/17 og C-719/17 og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i sag C-718/17.
- 7) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger i sagerne C-715/17, C-718/17 og C-719/17 og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i sag C-719/17.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.